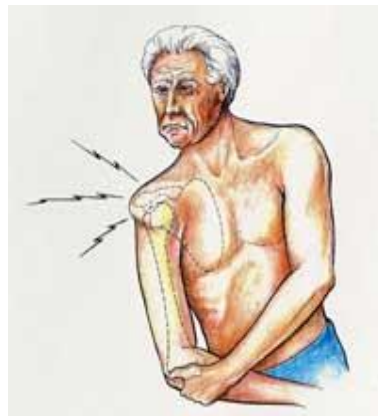

-دررفتگی شانه همراه با زخم پوستی که به درون مفصل راه پیدا کرده است.

اقدامات پس از جاندازی بیحرکتی مفصل شانه

پس از جاندازی، پزشک معالج از شانه بیمار مجدداً عکس میگیرد تا از جاافتادن مفصل مطمئن شود. پزشک سپس دست بیمار را آویزان میکند. این آویزان کردن حدود 2-3 هفته میماند و سپس حرکات برای ممانعت از خشکی شانه شروع میشود. در مدت این چند هفته بیمار باید مرتباً دست، مچ دست و مفصل آرنج خود را حرکت دهد تا از خشک شدن آنها جلوگیری کند.

بیمار اندام آسیب دیده را با دست دیگر میگیرد

در دررفتگی قدامی شانه احتمال آسیب به عصب زیربغل نیز وجود دارد و نشانه آسیب این عصب کاهش حس در قسمت بیرونی شانه است.

علامت بالینی دررفتگی خلفی مفصل شانه

ظاهر شانه در این دررفتگی تغییری نمیکند و به همین خاطر در بسیاری اوقات ممکن است تشخیص داده نشود. یک علامت مهم این نوع دررفتگی اینست که بیمار نمیتواند بازو را به خارج بچرخاند.

درمان جراحی دررفتگی مفصل شانه

بندرت و در موارد زیر ممکن است برای درمان دررفتگی مفصل شانه نیاز به عمل جراحی وجود داشته باشد:

-دررفتگی که پزشک معالج پس از سعی در جاندازی بسته نتواند آنرا جا بیندازد.

-دررفتگی همراه با شکستگی جابجا شده قسمتی از مفصل شانه.

مددجوی گرامی اگر شما بدلیل آسیب ناحیه شانه به این مرکز مراجعه کرده اید، این مطلب را که برای افزایش آگاهی و ایمنی شما تهیه شده است مطالعه بفرمایید:

ساختمان و شکل استخوان شانه

شانه از کنار هم قرار گرفتن سه استخوان درست شده است.

استخوان کتف در طرف پشت قسمت بالای استخوان بازو در طرف خارج استخوان ترقوه در طرف جلو

دررفتگی مفصل شانه چگونه ایجاد میشود

دررفتگی شانه به دو نوع دررفتگی در سمت جلو و عقب تقسیم بندی میشود. دررفتگی قدامی (سمت جلو) وقتی است که سر استخوان بازو از حفره خارج شده و به سمت جلو حرکت میکند و در دررفتگی خلفی (سمت عقب)، سر استخوان بازو به خلف یا عقب حفره جابجا میشود. دررفتگی قدامی (سمت جلو) شانه بسیار شایعتر از دررفتگی خلفی (سمت عقب) است. شایعترین علت دررفتگی مفصل شانه، زمین خوردن با کف دست یا بر روی شانه است.

علامت بالینی دررفتگی قدامی مفصل شانه

مهمترین علامت دررفتگی مفصل شانه درد است. درد به حدی شدید است که بیمار با دست سالم خود آرنج و بازوی طرف صدمه دیده را محکم گرفته و اجازه هیچ حرکتی را به شانه نمیدهد.

باسمه تعالی

مرکز آموزش درمانی شهدا
کمیته آموزش و پژوهش پرستاری

آموزش به مددجو

آگاهی های عمومی در مورد آسیب های ناحیه شانه

تهیه و تنظیم:

سید هادی حسینی کارشناس پرستاری
زیر نظر آقای دکتر روحانی
تاریخ تدوین: تابستان 1403

شکستگی گردن استخوان بازو اگر همراه با دررفتگی مفصل شانه باشد معمولاً نیاز به عمل جراحی دارد. با استفاده از عمل جراحی شکستگی جاناندازی شده و با پیچ و پلاک ثابت میشود.

در صورت بروز موارد زیر پزشک خود را مطلع سازید

گزگز و مور مور شدن دست ها،
خم نشدن انگشتان و آرنج،
عدم توانایی در بلند کردن شانه
ادامه درد شدید که قبل از جا اندازی نیز وجود داشت
و سلب توانایی در حرکت دادن دست ها از جمله نشانه های خطر در هنگام دررفتگی شانه میباشد.

دررفتگی مفصل شانه چه عوارضی دارد
مهمترین این عوارض عبارتند از

آسیب به عصب زیربغلی

عصب زیربغلی در بسیاری از موارد دررفتگی مفصل شانه آسیب میبیند. علامت این آسیب، فلج شدن عضله بازو و کاهش حس در سطح بیرونی شانه است. در مواردی که بدنبال دررفتگی مفصل شانه این عصب آسیب میبیند در اکثر موارد پس از چند هفته تا چند ماه کارکرد عصب بطور خودبخود بهبود میابد. البته اگر شدت آسیب به عصب زیاد باشد ممکن است فلجی و کاهش حس برای همیشه برای بیمار باقی بماند.

آسیب عروقی

در دررفتگی قدامی شانه ممکن است بر اثر جلو آمدن سر استخوان بازو به شریان زیربغلی آسیب برسد. آسیب به این شریان بخصوص در افراد مسن که دچار سفتی عروق یا تصلب شرایین هستند بیشتر دیده میشود. همچنین در کسانی که دچار دررفتگی کهنه مفصل شانه هستند ممکن است در حین جاناندازی مفصل به این شریان آسیب وارد شود.

شکستگی های همراه با دررفتگی

گاهی اوقات همراه با دررفتگی مفصل شانه ممکن است شکستگی در گردن استخوان بازو و یا در برجستگی سر استخوان بازو بوجود آید. شکستگی سر استخوان بازو در اکثر موارد بعد از جاناندازی مفصل شانه، خودبخود جا میافتد. در صورت جا نیفتادن نیاز به عمل جراحی و محکم کردن قطعه با پیچ میشود.